

Георгиевъ. Каравеловъ казалъ, че отъ страна на Георгиева нищо не било говорено и че самъ той е челъ показанията на Лепавцова. Тогазъ послѣдния се оправдавалъ какво полицията преловила корресонденцията му и той се принудилъ да исповѣда истината. Каравеловъ му казалъ още, че билъ говорилъ по сѣщия начинъ и съ обвиняемия Георги Великовъ, арестуванъ тоже въ една съсѣдна стая, отъ когото узналъ, че нищо не е откривалъ. Въ отговоръ на това, му прѣдалъ, че у Великова била намѣрена сѣща такава печатна снимка, каквато несли писмата, които той, Лепавцовъ, изгорилъ. (Отъ дѣлото се вижда, че писмата, за които тукъ Лепавцовъ спомѣнува, сж ония съ застрашително съдържания, които сж биле приготвени да се испратятъ до Господаря и министритѣ, слѣдъ убиванieto на г. Стамболова). Тукъ Каравеловъ питалъ, не е ли откривалъ и за печатъ нѣщо на слѣдователтъ и, като получилъ отрицателенъ отговоръ, съвѣтвалъ му, да не обажда нищо, защото може би да „назорятъ“ и Георги Великова и по този начинъ щѣли да се издадѣтъ много хора. По-нататкъ Каравеловъ го питалъ, дали е показвалъ нѣщо и противъ Трайко Китанчевъ и, когато узналъ, че Лепавцовъ и за него раскрилъ всичко, прѣдложилъ му, да се откаже прѣдъ сѣдѣтъ отъ показанията си за него и Китанчева; а въ случай, че това му се види за невъзможно, то да говори уклончиво, като придружава фразитѣ си съ: „чини ми се, струва ми се, не помня добръ“ и прочее. По отношение на този обвиняемъ Лепавцовъ показалъ още чекогато Д. Ризовъ билъ арестуванъ, той, обвиняемия, ходилъ въ затворъ да приказва съ него.

Изложенитѣ до тукъ показания на распитанитѣ по дѣлото свидѣтели намиратъ най-логическото и очевидно свое подтвърждение въ убийството на министра г. Бѣлчева, подробнитѣ обстоятелства на което сж слѣдующитѣ:

На 15 Мартъ 91 г., часътъ къмъ 7, министръ-прѣдсѣдательтъ г. Стамболовъ и министра на Финанситѣ г. Бѣлчева вървѣли по Цариградското шосе, по направление къмъ Княжеския палатъ. Обвиняемия Спасъ Лепавцовъ видѣлъ че Димитръ Тюфекчиевъ, комуто се е прѣдставлявалъ драгоцѣненъ случай да слѣди мървѣлъ на нѣколко крачки задъ министритѣ. Той билъ увѣренъ въ това, защото, като минавалъ Тюфекчиевъ покрай него, изглѣдалъ го твърдѣ подозрително изъ подъ вѣжди, пушейки цигарата си. Послѣднитѣ влѣзли въ Панаховата слаткар-